

Tekst: Reinier Broeks, bewerkt door Nausikäa van den Merkenhof
Foto's: Michaël Bolle privé collectie

OVER BERSEN, EDRADOUR EN EDELHERTEN

Extreme ingroeier

We rijden naar het oosten van het land en hebben met Michaël Bolle (1957) afgesproken. Deze jachtondernemer en fanatiek jager is de eigenaar van Hemker & Bekking. Het sneeuwt en het Overijsselse landschap doet prachtig aan. Na een lange rit schuiven we bij Michaël aan tafel en onder het genot van een heerlijk kopje koffie beginnen we met een te praten.

Geschiedenis Hemker & Bekking

We vragen naar het ontstaan van de H&B-winkels en enthousiast begint Michaël te vertellen: “In 1990 is de eerste H&B-winkel in Twello geopend. In ruim 20 jaar tijd zijn we uitgegroeid tot een sterke en grote speler op de markt voor kleding en accessoires voor de jager en buitenmens. In 1992 opende de tweede winkel in Veghel -later Beek en Donk-, in 1994 kwam de derde winkel in Leimuider (deze is in 2011 verzelfstandigd) en de laatste winkel werd in 1998 geopend in Leek - later Steenwijk-.”

Michaël Bolle staat sinds 2000 aan het roer van Hemker & Bekking. Stond H&B in de beginjaren bekend om de producten aan de onderkant van de markt: goed en goedkoop, bruin en groen, functioneel en veel Duitse merken, Michaël heeft daar een behoorlijke verandering in aangebracht. “Door te switchen naar Scandinavische merken hebben we een beweging naar boven gemaakt. De Scandinaviërs zijn veel verder in de technische ontwikkeling van kleding; zeker vanwege de klimatologische omstandigheden en het rauwe terrein daar.” H&B heeft dit soort ontwikkelingen opgepakt en er steeds naar gestreefd om innovatief en creatief te zijn. En dat streven is er overigens nog steeds. De kracht van H&B is het brede en diepe assortiment. H&B beschikt ook over een webwinkel waar hetzelfde te koop is als in de winkels. Je kunt dat dus gerust een extra filiaal noemen. “Helemaal omdat je voor service gewoon naar onze winkels kunt gaan. Service vinden wij belangrijk. Mijn motto is, dat we een ander net zo behandelen als dat we zelf behandeld willen worden. We willen dat een klant met een tevreden gevoel de winkel uit gaat of internetaankopen doet.”

Dat het niet alleen bij winkels is gebleven blijkt uit het feit, dat Michaël Bolle in de loop van de jaren allerhande initiatieven heeft ontwikkeld. “Klaus Demmel is voor ons allemaal een zeer bekende in de jachtwereld. Via via ben ik met hem in contact gekomen en gezamenlijk zijn we lokseminars gaan organiseren. Dat begon met reeferien en vanwege de grote vraag hebben we dit uitge-

breid met seminars over schadelijk wild. Met Frank Martini zijn we de erkende opleiding voor Kundige Persoon met Duits certificaat gestart. In de hondenwereld zijn Bill Clark en Sue Westlake alletwee specialisten in retrievers. Met hen hebben we het heft in handen genomen en zijn we met hondentrainingen gestart. En met succes, want vele enthousiaste cursisten hebben ondertussen diverse stadia van trainingen doorlopen.

Roodwild en bersen

Van de zakelijke jachtondernemer switchen we naar de passionele jager. Als Michaël Bolle eenmaal over de jacht praat, kan hij uren vertellen. Jagen betekent voor hem het opsporen en bemachtigen van wild. Het doodschieten noemt hij een detail. “Het gaat mij om de totale beleving. Om die reden bers ik graag. In mijn optiek is dit de ultieme jachtmethode. Door je te verplaatsen in het dier heb je de grootste kans op succes. Zit je op een hoogzit, dan ben je afhankelijk van het gedrag van het dier. Wilde zwijnen die op een voerplek komen, zijn bij het minste of geringste geluid vertrokken. Met bersen heb je meer dingen zelf in de hand. Je kunt het wild opzoeken, je kunt het tegen de wind in benaderen. Ik ben van het type ‘langzaam bersen’, tien meter lopen en dan de omgeving scannen met de verrekijker. Behalve op stukken waar ik gemakkelijk te spotten ben door het wild, daar steek ik snel over. De crux bij het bersen is dat jij het wild eerder moet waarnemen dan het wild jou. Zodra ik wild zie, bedenk ik hoe ik het dier het beste kan benaderen. Ik kijk hoe de wind staat en waar dekking is? Bersen is overigens niet alleen een kwestie van kennis, ervaring en techniek. Het moet lichamelijk ook mogelijk zijn, want het is zwaar werk.”

Uit het kostelijke gesprek dat we met Michaël hebben blijkt, dat hij een voorliefde heeft voor roodwild. Net in de tijd dat hij zijn grofwildbeheerdiploma behaalde, zowel het theorie- als het toenmalige tweejarige praktijkgedeelte, had hij het geluk om de reductie van de roodwildstand op de Veluwe van dichtbij mee te mogen maken. Hij heeft daar een flinke bijdrage aan geleverd en heeft zich van het begin af aan gerealiseerd dat het niet eenvoudig is om aan en bij het roodwild te komen. “In die tijd is mijn passie voor roodwild ontstaan. Het edelhert is een prachtig sierlijk dier dat zich niet makkelijk laat benaderen. En juist die combinatie, het dier en het bersen, maakt dit voor mij wel een hele bijzondere ervaring van jacht.” Een van zijn mooiste berservaringen wil hij heel graag met ons delen. “Op een avond waar-

bij het koud en regenachtig weer was met weinig licht, ging ik met goede vriend Hans, een man met echt jagersbloed, op pad op De Hoge Veluwe. Het was aan het einde van het seizoen en we gingen op zoek naar een specifiek hert, met artrose aan de knie. Nadat we een tijdje geruisloos liepen en dan weer stil stonden, zagen we plotseling dit hert op zo'n 300 meter van ons vandaan staan. Uiterst voorzichtig bersten we richting het dier. De laatste 100 meter konden we dit alleen maar plat op de buik, met het gezicht in de modder kruipend, afleggen. We moesten onder een omgevallen boom door, wachten, weer doorkruipen, steeds voorzichtig manoeuvreren met het geweer en weer verder kruipen door de alsmaar dicht wordende dekking. In ons achterhoofd hadden we heel duidelijk het besef, dat het hert bij het minste of geringste geluid af zou springen. Uiteindelijk, na een bers

van ruim een uur kwamen we kletsnat in positie. Het schieten van dit hert op 80 meter was een logisch gevolg van een enerverende bers. Zoals ik al eerder zei, niet het belangrijkste maar wel de kroon op ons werk, het kwam er echt op aan."

Een schril contrast met het klassieke bersen zijn sommige nieuwe ontwikkelingen zoals nachtzichtkijkers of zoals Michaël liever zegt, restlichtkijkers. Hij heeft daar gemengde gevoelens over. "Het zal ongetwijfeld bijdragen aan een beter resultaat, maar aan de andere kant verwacht ik, dat het op termijn niet veel uit zal maken. Je kunt wild beter aanspreken en daardoor is de jacht weidelijker. Maar weet je, op den duur wennen de dieren aan het feit dat ze ook in het holst van de nacht worden beschoten. Waren wilde zwijnen eerst dagdieren, door onze jachtmethoden zijn het nachtdieren geworden. Gaan we

massaal met gebruik van restlichtkijkers schieten, dan komen we in de toekomst nog moeilijker aan het wild. Je kunt beter een nachtjacht bij volle maan doen. Dat is pas een belevenis!"

Jachtparadijs op aarde

Michaël is naast jager ook verzamelaar, van whisky's wel te verstaan. Hij heeft een flinke collectie single malts, voornamelijk uit Schotland waarvan Edradour zijn favoriet is. "Er gaat niets boven een heerlijk glas whisky na een fijne jachtdag."

We vragen Michaël of hij wat met Schotland heeft. En dat blijkt zo te zijn. Hij jaagt in Schotland tussen Inverness en Aviemore, op

een kleinwildjacht met reeën. "Ik jaag daar samen met een goede vriend", vertelt hij. "In Nederland heb ik geen jacht meer. Mijn polderjacht heeft plaatsgemaakt voor Schotland en diverse incidentele jachten in het buitenland. Ik heb gejaagd in Duitsland, Frankrijk, België, Denemarken, Zuid-Afrika en Namibië. Maar het mooiste vind ik toch echt Schotland. Dat is het jachtparadijs op aarde", zegt hij met een grote glimlach op zijn gezicht. "Ik heb veel in Duitsland gejaagd maar daar wordt jagen soms van vrijwilligheid tot een verplichting; zeker wanneer er sprake is van schade. Wat ik van de Duitse jacht nog wel mooi vind, is hoe de Duitse adel het voor elkaar heeft. Al eeuwen jagen ze daar en ze snappen het spel: het organiseren van de jacht, het uitzetten van de jagers op post, het ophalen, de tradities rondom het tableau; alles klopt. Dat vind ik mooi en eigenlijk zie ik deze manier van jagen graag terug in andere jachten. Het jaagt ook erg prettig, je weet waar je aan toe bent en het is gewoon tot in de puntjes geregeld. Maar goed, terug naar Schotland, op dit moment dus mijn favoriete plek om te jagen." Omdat Michaël een ervaren Schotlandjager is, vragen we hem over de geluiddempers, die daar alom geaccepteerd zijn. Sterker nog, daar mag je alleen maar met geluiddempers schieten. "Meteen invoeren", zegt hij. "Er zijn vier grote voordelen: er is minder terugslag, minder mondingsvlam, het is veel beter voor je oren en er is minder verstoring van de omgeving." Er zitten echter ook nadelen aan geluiddempers. "Klopt", zegt Michaël. "Je krijgt er gewicht bij wat je met bersen gaat merken. Door het gewicht kan het geweer in onbalans raken en na ieder schot zou je eigenlijk je loop moeten reinigen vanwege de hoeveelheid condens en vuil dat achterblijft." Michaël heeft nog een leuke anekdote over geluiddempers. "Vroeger mocht men in Schotland ook niet met geluiddempers jagen. Totdat een Schot naar het politiebureau ging en riep dat wanneer hij gehoorschade zou hebben, hij de politie aansprakelijk zou stellen. Je moet weten dat een knal van 140 dB wordt teruggebracht naar 80-85 dB. Dat is veel!"

Omdat Michaël Bolle zowel ondernemer in de jachtwereld is als jager in zijn vrije tijd, is hij op de hoogte van de trends en ontwikkelingen en weet hij wat de behoefte van de jager is. Voor hem is dit de perfecte combinatie. "De jager van vandaag wordt steeds veeleisender, zeker wanneer hij in het buitenland jaagt", legt Michaël uit. "Een gemiddelde jager geeft erg veel geld uit aan zijn geweer, aan optiek op het geweer en om de nek, aan automatische voertonnen om maar

Schotland, het favoriete jachtland van Michaël.

niet van het voer zelf te spreken. Maar wat tegenwoordig steeds belangrijker wordt, is lichamelijk comfort, wat je onder andere kunt bereiken door technisch functioneel ondergoed. Dat heeft de laatste jaren echt een grote vlucht genomen. Sporters en arbeiders in extreme omstandigheden, zoals op booreilanden of in de houtproductie, gebruiken dat soort ondergoed al jaren omdat zij weten hoe belangrijk snelle afvoer van zweet van het lichaam is. Bij jagers begint dat besef gelukkig ook langzaam door te dringen. Wanneer het koud is en je zweet vanwege een spannende bers en je zit daarna een tijd stil op een ladder of krukje, dan koel je ondanks de warme kleding snel af. Dat beïnvloedt je gesteldheid, je waarnemingsvermogen en je accuratesse. Door zweet snel af te voeren, houd je je lichaam droog en blijf je in een goede conditie om adequaat op wild te reageren. Mijn missie is om de komende jaren jagers te helpen met het maken van voor hen juiste keuzes op het gebied van technisch functioneel ondergoed."

Extreme ingroeier

Terwijl we het over functioneel ondergoed hebben gaat er bij Michaël een lampje branden en herinnert hij zich prompt een ijskoude jacht 's ochtends vroeg in januari 2009. Het betrof een moeflonjacht op de Veluwe. "Ik had dat seizoen mijn aantal moeflons al geschoten en was aan het bersen met een

jachttopzichter. Op een gegeven moment zagen we een groep moeflons staan, alleen rammen. De jachttopzichter wilde ze graag wat dichterbij bekijken, wellicht dat er toch ooien en/of lammeren bij liepen. Dat bleek niet het geval. Ondertussen waren we ze op zo'n zestig meter genaderd, toen de jachttopzichter begon te gebaren dat ik moest schieten! "Nee", fluisterde ik hem, "ik heb ze al binnen en ik wil geen trammelant krijgen." Maar de jachttopzichter ging door. "Die daar is ziek", zei hij, "en ziek gaat voor." Nog steeds twijfelde ik. "Kijk nou eens goed", siste hij. "Die derde van links is een extreme ingroeier, die moet je echt schieten." Waarschijnlijk hebben de dieren onze discussie gehoord, want de voorste rammen begonnen al te rennen. Ik sprak het genoemde dier aan en zag inderdaad dat hij een extreme ingroeier was, en vormde dus goed en noodzakelijk afschot. Vanuit de vrije hand heb ik de al lopende ram geschoten. Het leek eerst alsof het mis was, maar na 50 meter ging hij over de bol met een perfect bladschot. Toen we bij het dier aankwamen, zagen we tot onze ontsteltenis dat één van zijn krukken dermate extreem ingegroeid was, dat het bloed en pus er al uit kwam. Ik

vond het een prachtige ervaring en ben blij dat we het dier van verder leed hebben kunnen besparen."

We kunnen wel stellen dat Michaël Bolle een gepassioneerde jager is. Hij is nog lang niet uitverteld en vraagt of we een glaasje Edradour willen en we praten nog uren verder. Wilt u hem een keer ontmoeten? U bent altijd welkom in de winkel van Hemker & Bekking in Twello. ☺

